

## *RESTITUTIO IN INTEGRUM*

*Reviczky Gyula (1855–1889)*

# *Semper idem*

*Arany napú, zengő világ!...  
Homért olvasva, mint diák,  
Igy hívtam egykor Gréciát.*

*De hogy jobban megismerém:  
Felhőt találtam kék egén,  
S új hajnal fénye szállt felém.*

*Lángelme volt, nagy volt, igaz:  
Aiszkhülosz, Platón, Pheidiasz,  
És annyi más, ki most is az:*

*De a következett idők  
Csakoly mesések, oly dicsők,  
Nagy tetteket csakúgy szülők.*

*Szólj, ki az őskort fájlalod,  
A hősök, halhatatlanok  
Közöl ha kell választanod:*

*Prométheusz, Thészeusz-e,  
Bölcs Szókratész vagy Jézus-e  
E rossz világ jó szelleme?*

*Héraklész-é, az isteni,  
Vagy Bonaparte, a zseni,  
Ki a földet megrengeti?...*

*S Kant, Dante, Newton oly nagyok!  
Shakespeare- s Goethenél nincs nagyobb!  
Ki kétli, hogy halhatlanok!...*

*Michelangelo, Rafael,  
Beethoven, Wagner és ha kell  
Száz más név nem hangozhat' el!*

*És lesznek még nagy emberek,  
Nagy szívek, elmék, jellemeik;  
Meddő a föld még nem lehet.*

*Hogy csupa törpe él veled,  
A hősookról, ó, képzelet!  
S hogy holtak, csak te képzeled.*

*Ah, a görög világban is  
Így volt és így van mostan is:  
A tömeg ellen nincs paizs.*

*Mindenha támad hős, zseni;  
De népe föl nem ismeri,  
Csak amikor sírhant fedí.*

*S ki sötét kornak fényt adott,  
Kit a jövő századok  
Bámulnak, mint letűnt napot:*

*Múltat csodálók, köztetek  
Mindig legtöbbet szenvedett  
S hazát sohase lelhetett!*

1887